

ນັກຮົບແຫ່ງການອະທິຖານ

ບົດຮຽນທີ 6 ສຳລັບສະບາໂຕທີ 9, 2026

“ຂ້ານ້ອຍຮັກພຣະເຈົ້າຢາເວ ເພາະພຣະອົງໄດ້ຍິນສຽງຂອງຂ້ານ້ອຍຮ້ອງຫາ
ພຣະອົງຊົງຟັງຄຳພາວັນນາອະທິຖານຂອງຂ້ານ້ອຍ, ພຣະອົງຟັງຂ້ານ້ອຍທຸກໆເທື່ອ ເມື່ອຂ້ານ້ອຍຮ້ອງຫາພຣະອົງ” (ພສສ
116:1, 2)

ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດທັງໝົດລວມເຖິງມະນຸດ, ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍພຣະເຈົ້າ
ດ້ວຍຄວາມສາມາດໃນການສື່ສານລະຫວ່າງເຊິ່ງກັນແລະກັນກັບພຣະອົງ.
ເປັນຕາເສຍດາຍທີ່ມະນຸດສູນເສຍຄວາມສາມາດໃນການສື່ສານໂດຍກົງກັບພຣະເຈົ້າໄປ ຕອນທີ່ອາດາມ ແລະ
ເອວາໄດ້ເຮັດບາບ ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງປະຊາຍຂອງຂວັນໄວ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ “ໂທລະສັບ”
ທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ສື່ສານກັບພຣະອົງຜ່ານທາງ “ການອະທິຖານ” ດານີເອນ, ເອນິກ, ແລະ ໂມເຊ
ແມ່ນຕົວຢ່າງສຳລັບພວກເຮົາໃນການໃຊ້ຂອງຂວັນອັນຊົງພະລັງນີ້.

ດານີເອນ:

ອະທິຖານໃນເວລາທີ່ອັນຕະລາຍ

ອະທິຖານດ້ວຍທ່າທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ

ເອນິກ:

ຊີວິດແຫ່ງການອະທິຖານ

ໂມເຊ:

ໂອ້ລົມກັບພຣະເຈົ້າ

ອະທິຖານວົງວອນຕໍ່ພຣະອົງ

ດານີເອນ

ອະທິຖານໃນເວລາທີ່ອັນຕະລາຍ

“ຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງໜ້າພາວັນນາອະທິຖານຂໍຕໍ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຖືສິນອິດອາຫານ, ນຸ່ງເສື້ອຜ້າກະສອບເຂົ້າ ແລະ
ນັ່ງໃນຂີ້ເຖົ່າໄຟ” (ດນອ 9:3)

ເພາະຄວາມໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ, ດານີເອນຈຶ່ງໄດ້ຮັບສະຕິປັນຍາ, ຄວາມສາມາດໃນການແປຄວາມຝັນ, ແລະ
ຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດ (ດນອ. 1:8, 17, 20). ເມື່ອຊີວິດຂອງລາວ ແລະ ໝູ່ຕົກຢູ່ໃນອັນຕະລາຍ,
ລາວກໍໄດ້ຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າດ້ວຍການອະທິຖານ(ດນອ. 2:17-23).

ຫລັງຈາກການໃຊ້ຊີວິດດ້ວຍການອະທິຖານ ດານີເອນໄດ້ຮັບຄຸນລັກສະນະແນວໃດແດ່? (ດນອ. 6:3-5)?

ເປັນຜູ້ບໍລິຫານທີ່ດີ
 ເປັນຄົນທີ່ຊັດສີ່
 ເປັນຄົນທີ່ຂະຫຍັນ
 ບໍ່ສາມາດຖືກໄຟໄໝ້ໄດ້
 ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ
 ໄດ້ຮັບກຽດຕິຍົດ
 ຊື່ສັດ ແລະ ຈົງຮັກພັກດີ
 ບໍ່ມີນິໄສທີ່ບໍ່ດີ

ອະທິຖານໃນເວລາທີ່ອັນຕະລາຍ

“ຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງໜ້າພາວັນນາອະທິຖານຂໍຕໍ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຖືສິນອິດອາຫານ, ນຸ່ງເສື້ອຜ້າກະສອບເຂົ້າ ແລະ ນັ່ງໃນຂີ້ເຖົ່າໄຟ” (ດນອ 9:3)

ສະຫວັນໄດ້ຮັບຟັງຄຳອະທິຖານຂອງດານີເອນ (ດນອ 9:20-23; 10:12).

ມີພຽງແຕ່ການຫາເລື່ອງມາຕໍ່ສູ້ກົດບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດທຳລາຍລາວໄດ້ (ດນອ. 6:5-7).

ເມື່ອຜະເຊີນກັບໄພຄຸກຄາມເຖິງຊີວິດຄັ້ງໃໝ່ນີ້, ດານີເອນກໍຍັງຄົງຮັກສາການອະທິຖານຂອງລາວຕໍ່ໄປໄວ້ໄດ້ (ດນອ. 6:10):

 <p>ລາວມີຄວາມສະໝໍ່າສະເໝີ ອະທິຖານ 3 ຄັ້ງຕໍ່ມື້</p>	 <p>ເປັນສິ່ງທີ່ຮູ້ໄດ້ເລີຍວ່າລາວ ຈະເປີດໜ້າຕ່າງອອກເພື່ອ ອະທິຖານ</p>	 <p>ສິ່ງທີ່ລາວເຮັດເປັນທຳນຽມ ແມ່ນຄູ່ເຂົ້າອະທິຖານ</p>	 <p>ເນັ້ນທີ່ການຂອບພຣະຄຸນ ແລະ ການວົງວອນ</p>
---	---	--	--

ອະທິຖານດ້ວຍທ່າທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ

“ເມື່ອດານີເອນຮູ້ວ່າໜັງສືຄຳສັ່ງໄດ້ເຊັນລົງໄປແລ້ວ ເພິ່ນກຳກັບຄືນເມືອເຮືອນຂອງຕົນ.

ໃນທ້ອງຊັ້ນເທິງຂອງເຮືອນນັ້ນມີປ່ອງຢ້ຽມຢູ່ສາມປ່ອງບິນໜ້າໃສ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ. ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ດັ່ງທີ່ເຄີຍປະຕິບັດມາ ດານີເອນໄດ້ຄູ່ເຂົ້າລົງຕໍ່ໜ້າປ່ອງຢ້ຽມທີ່ໄຂໄວ້. ພາວັນນາອະທິຖານ ແລະ ໂມທະນາຂອບພຣະຄຸນຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງເພິ່ນ ວັນລະສາມເທື່ອ ດັ່ງທີ່ເພິ່ນເຄີຍປະຕິບັດມາແຕ່ກ່ອນ” (ດນອ 6:10) ເມື່ອພວກເຮົາອະທິຖານ ພວກເຮົາເວົ້າກັບພຣະເຈົ້າດັ່ງເວົ້າກັບໝູ່ເພື່ອນ ແຕ່ຢ່າງໃດກໍຕາມພຣະເຈົ້າບໍ່ຄືກັບພວກເຮົາ ພຣະອົງຊົງເປັນພຣະຣາຊາແຫ່ງຈັກກະວານ.

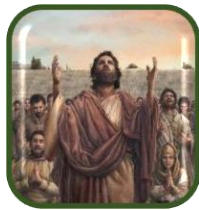
ດ້ວຍເຫດນີ້ ທຳນຽມຂອງດານີເອນ ຈຶ່ງແມ່ນການຄູ່ເຂົ້າລົງຕໍ່ໜ້າພຣະອົງເພື່ອອະທິຖານ, ຍອມຮັບວ່າພຣະອົງຊົງເປັນຜູ້ປົກຄອງສູງສຸດ. ເນື່ອງຈາກພວກເຮົາສາມາດອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃນທຸກໆສະຖານະການ ແລະ ທຸກໆເວລາ, ພວກເຮົາຈຶ່ງສາມາດເຮັດແບບນີ້ໄດ້ອີງຕາມເງື່ອນໄຂຂອງແຕ່ລະຄົນ.

ການຫລັບຕາ ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາສາມາດມີສະມາທິໃນການອະທິຖານຫລາຍຂຶ້ນ, ແຕ່ໃນບາງສະຖານະການ ກໍ່ບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງຫລັບຕາໃນການອະທິຖານກໍ່ໄດ້ ສິ່ງທີ່ສໍາຄັນກໍ່ຄື ການອະທິຖານຂອງພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງສົມຄວນໄດ້ຮັບ

ອະທິຖານດ້ວຍທ່າທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ

“ເມື່ອດານີເອນຮູ້ວ່າໜັງສືຄໍາສັ່ງໄດ້ເຊັນລົງໄປແລ້ວ ເພິ່ນກໍ່ກັບຄືນເມືອເຮືອນຂອງຕົນ. ໃນຫ້ອງຊັ້ນເທິງຂອງເຮືອນນັ້ນມີປ່ອງຢ້ຽມຢູ່ສາມປ່ອງປັ້ນໜ້າໃສ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ. ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ດັ່ງທີ່ເຄີຍປະຕິບັດມາ ດານີເອນໄດ້ຄູ່ເຂົ້າລົງຕໍ່ໜ້າປ່ອງຢ້ຽມທີ່ໄຂໄວ້. ພາວັນນາອະທິຖານ ແລະ ໂມທະນາຂອບພຣະຄຸນຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງເພິ່ນ ວັນລະສາມເທື່ອ ດັ່ງທີ່ເພິ່ນເຄີຍປະຕິບັດມາແຕ່ກ່ອນ” (ດນອ 6:10)

ໃນພຣະຄໍາພີ ພວກເຮົາພົບກັບຕົວຢ່າງຂອງຜູ້ຄົນທີ່ອະທິຖານໃນຮູບແບບຕ່າງໆ ຕາມສະຖານະການສະເພາະຂອງແຕ່ລະຄົນ

ໂຢຊວຍໄດ້
ອະທິຖານໃນ
ຂະນະທີ່ຍືນຢູ່ຕໍ່
ໜ້າປະຊາຊົນ
(2ຂຄ. 20:5)

ດາວິດ ນັ່ງຢູ່ຕໍ່
ໜ້າພຣະເຈົ້າ
ໃນຂະນະ
ອະທິຖານ
(2ຊມອ 7:18)

ກສ ໂຊໂລໂມນ
ອະທິຖານໂດຍ
ຄູ່ເຂົ້າ ແລະ ຍົກ
ມືຂຶ້ນ
(1ກສ 8:54)

ປະຊາຊົນກິ້ມ
ລົງອະທິຖານຢູ່
ທີ່ພື້ນ
(ນຮມຢ. 8:6)

ດາວິດ
ອະທິຖານ ໃນ
ຂະນະທີ່ນອນຢູ່
ເທິງຕຽງ
(1ກສ 1:47)

ເນເຮມີຢາ ຍືນ
ແລະ
ອະທິຖານງຽບງຽມຕໍ່
ໜ້າກະສັດ
(ນຮມຢ 2:1-4)

ບໍ່ວ່າພວກເຮົາຈະມີຈຸດຍືນແບບໃດ ພຣະຄໍາພີໄດ້ກະຕຸ້ນພວກເຮົາໃຫ້ອະທິຖານຢ່າງບໍ່ຢຸດຜ່ອນ(ກລຊ. 4:2) ແລະ ອະທິຖານຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ (ໂຣມ 12:12).

ເອນິກ

ຊີວິດແຫ່ງການອະທິຖານ

“ເພິ່ນໄດ້ຕິດຕາມພຣະເຈົ້າໄປຈົນຊົ່ວຊີວິດ ແລ້ວພຣະອົງກໍ່ໄດ້ຊົງຮັບເອົາເພິ່ນໄປຢູ່ນໍາ (ປຖມກ 5:24) ເອນິກມີຊີວິດຢູ່ໃນຊ່ວງທີ່ເວລາທຸກຍາກລໍາບາກ, ເມື່ອຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງມະນຸດໃນຍຸກກ່ອນນັ້ນເພີ່ມຂຶ້ນ.

ໃນຕອນທີ່ລູກຊາຍຂອງລາວເກີດມາ, ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນພຣະເຈົ້າຂອງລາວກໍ່ເພີ່ມຂຶ້ນ, ແລະ ການສົນທະນາກັບພຣະເຈົ້າກໍ່ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນເຊັ່ນກັນ (ປຖມກ 5:21-24).

ການອະທິຖານເປັນປັດໄຈສໍາຄັນໃນຄວາມສໍາພັນນັ້ນ. ຍິ່ງວຽກງານຂອງລາວໜັກໜ່ວງແລະເລັ່ງດ່ວນຫລາຍເທົ່າໃດ ການອະທິຖານຂອງລາວກໍ່ຍິ່ງສະໝໍ່າສະເໝີ ແລະ ຮ້ອນແຮງຫລາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ.

ບາງຄັ້ງລາວຈະແຍກໂຕເອງໄປສະຖານທີ່ທີ່ມີດຽງບສະຫງົບ ເພື່ອສົນທະນາກັບພຣະເຈົ້າຫລາຍຂຶ້ນ. ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ລາວກໍ່ກັບມາຫາຜູ້ຄົນສະເໝີ ເພື່ອແບ່ງປັນຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າໃຫ້ກັບພວກເຂົາ.

ພຣະເຈົ້າຊົງໄດ້ຍິນພວກເຮົາທ່າມກາງຄວາມວຸ້ນວາຍໃນຊີວິດປະຈຳວັນ ແລະ ໃນຄວາມງຽບສະຫງົບ.

ບໍ່ມີສະຖານທີ່ໃດໃນໂລກໃບນີ້ທີ່ພຣະອົງບໍ່ສາມາດເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນພວກເຮົາ.

ພວກເຮົາສາມາດສະແດງການອະທິຖານຂອງພວກເຮົາດ້ວຍຄຳເວົ້າ (ເຊິ່ງຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ມີສະມາທິ), ຫລື ພວກເຮົາສາມາດອະທິຖານແບບມິດງຽບ). ເຊິ່ງຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາສະແດງຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາ. ສິ່ງສຳຄັນແມ່ນ ຢ່າຢຸດທີ່ຈະສື່ສານກັບພຣະເຈົ້າໃນການອະທິຖານ

ໂມເຊ

ໂອ້ລົມກັບພຣະເຈົ້າ

“ໃນອິດສະຣາເອນບໍ່ເຄີຍມີຜູ້ປະກາດພຣະທຳຄົນໃດຄືໂມເຊ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວກັບເພິ່ນໜ້າຕໍ່ໜ້າ” (ພບຍສ 34:10)

ເມື່ອຊາວອິດສະຣາເອນໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະເຈົ້າເວົ້າຈາກພູເຂົາຊີນາຍ, ພວກເຂົາກໍ່ຂໍຮ້ອງຕໍ່ພຣະອົງວ່າ

ຢ່າກ່າວກັບພວກເຂົາໂດຍກົງອີກ, ເພາະພວກເຂົາຢ້ານຕາຍ ເພາະສຽງຂອງພຣະອົງ (ອພຍ 20:18-19).

ແຕ່ສຳລັບໂມເຊແລ້ວ ບໍ່ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ, ຜູ້ເຊິ່ງກ່າວກັບພຣະເຈົ້າໜ້າຕໍ່ໜ້າ (ພບຍສ 34:10). ເປັນເວລາ 40 ປີ

(ຕັ້ງແຕ່ໃນຊ່ວງຢູ່ພູມໄມ້ທີ່ລຸກໄໝ້ຈົນເຖິງການຕາຍຂອງລາວ), ໂມເຊ ແລະ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົນທະນາເປັນການສ່ວນຕົວຢ່າງເປັນປະຈຳ (ອພຍ 33:9-11).

ພຣະຄຳພີໄດ້ບັນທຶກຊ່ວງເວລາ 40 ມື້

ຫລາຍຊ່ວງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳສະເພາະເຈາະຈົງກັບໂມເຊກ່ຽວກັບການສ້າງທໍ່ເຕັນ ແລະ

ຊົງສື່ສານບອກກົດຕ່າງໆແກ່ລາວ, ໃນລະຫວ່າງການສົນທະນາເຫລົ່ານີ້ ໂມເຊຍັງໄດ້ອະທິຖານວົງວອນເພື່ອປະຊາຊົນນຳອີກ.

ສຳລັບພວກເຮົາແລ້ວ ບໍ່ມີໂອກາດທີ່ຈະໄດ້ໂອ້ລົມກັບພຣະເຈົ້າໜ້າຕໍ່ໜ້າ, ແຕ່ການອະທິຖານນັ້ນຊ່ວຍເຕີມເຕັມຊ່ວງຫວ່າງນັ້ນ

ໂດຍໃຫ້ພວກເຮົາສາມາດສື່ສານກັບພຣະອົງໄດ້ໂດຍກົງ

ອະທິຖານວົງວອນຕໍ່ພຣະອົງ

“ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະພິໂລດອາໂຣນ ພໍທີ່ຈະຂ້າລາວໄດ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ອ້ອນວອນເພື່ອລາວໃນຕອນນັ້ນ (ພບຍສ 9:20)

ການວົງວອນອະທິຖານແມ່ນການວົງວອນເພື່ອຄົນອື່ນ (ຢກບ 5:16; ມທ 5:44; 1 ຕມທ 2:1-4).

ໂມເຊໄດ້ອະທິຖານວົງວອນຕໍ່ພຣະເຈົ້າເພື່ອຜູ້ອື່ນໃນຫລາຍໂອກາດ ແລະ ດ້ວຍເຫດຜົນທີ່ແຕກຕ່າງກັນເຊັ່ນ:

ແມ່ນຫຍັງແມ່ນແຮງຈູງໃຈໃຫ້ໂມເຊອະທິຖານເພື່ອຄົນອື່ນ??

ສິ່ງດຽວກັນນີ້ຄວນຈະເປັນແຮງຈູງໃຈໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາເຊັ່ນກັນ ນັ້ນກໍ່ຄື: ຄວາມຮັກທີ່ມີຕໍ່ຜູ້ທີ່ພວກເຮົາອະທິຖານເພື່ອ.

EGW (Steps to Christ, p. 98)

“ພວກເຮົາຄວນອະທິຖານພາວັນນາເພື່ອຄອບຄົວ, ແລະ ເໜືອສິ່ງອື່ນໃດແມ່ນພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ລະເລີຍການອະທິຖານໃນທີ່ລັບລີ້, ເພາະສິ່ງນີ້ແມ່ນຊີວິດທີ່ແທ້ຈິງຂອງຈິດວິນຍານ, ເຊິ່ງຈິດວິນຍານຈະເຕີບໂຕບໍ່ໄດ້ ຖ້າຫາກວ່າພວກເຮົາລະເລີຍການອະທິຖານ. ການອະທິຖານໃນຄອບຄົວ, ຫລື ໃນທີ່ສາທາລະນະຢ່າງດຽວບໍ່ພຽງພໍໄດ້, ຈະຕ້ອງມີຄວາມງຽບຂອງສະຖານທີ່ ຈະໄດ້ເປີດໃຈໃຫ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງພິຈາລະນາຄໍາພາວັນນາອະທິຖານ.

ໃນທີ່ລັບລີ້ນັ້ນມີພຽງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຟັງຄໍາອະທິຖານຂອງພວກເຮົາເທົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ຍິນ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດຢາກຮູ້ຢາກເຫັນທີ່ຈະໄດ້ຮັບຟັງຄໍາອະທິຖານນີ້. ໃນການອະທິຖານໃນທີ່ລັບລີ້ ຈິດວິນຍານຈະເປັນອິດສະຫລະຈາກອິດທິພົນຮອບຂ້າງ, ເປັນອິດສະຫລະຈາກຄວາມຕື່ນເຕັ້ນ ເຊິ່ງຈະເຂົ້າເຖິງພຣະເຈົ້າຢ່າງສະຫງົບສຸກ ແຕ່ດ້ວຍຄວາມສັດທາຢ່າງແຮງກ້າ ອິດທິພົນຈາກພຣະອົງນັ້ນຈະຊົງເປີດຟັງຄໍາອະທິຖານທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກໃຈຂອງພວກເຮົາ.”